

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

1) att riksdagen måtte besluta upphäva strandlagen den 30 maj 1952 (SFS 382/1952),

2) om detta yrkande ej skulle vinna riksdagens bifall, att denna måtte besluta följande ändringar i nu gällande strandlag:

a) att ordet »erfordras» i 1 § tredje stycket utbytes mot orden »uteslutande avses»,

b) att markägare erhåller ersättning enligt det värde som gällde den dag, då förbudet blir definitivt genom att ansökan om dispens helt eller delvis avslås.

c) att bestämmelserna om fängelsestraff utgår, samt att åt vederbörande utskott måtte uppdragas att utarbeta lagtext enligt ovan under punkt a—c anförda synpunkter.

Stockholm den 27 januari 1954.

E. Birke.

Jarl Hjalmarson.

Nr 466.

Av fru **Ericsson** i Luleå och herr **Hammar**, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 26, med förslag till lag om undervisning och vård av vissa psykiskt efterblivna.*

(Lika lydande med motion i Första kammaren, nr 361.)

Stockholm i januari 1954.

Hildur Ericsson,

Olof Hammar.

Luleå.
